393R1533

23.6.93 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 151/15

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 1533/93

av den 22 juni 1993

om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål(1), särskilt artiklarna 13 och 16 i denna, och

med beaktande av följande:

Exportbidragen, korrektionsbeloppen och exportavgifterna för produkter som omfattas av den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål måste vid störningar på marknaden fastställas som en särskild åtgärd enligt vissa kriterier som gör det möjligt att utjämna skillnaden mellan noteringarna och priserna för dessa produkter i gemenskapen och på världsmarknaden.

Mot bakgrund av skillnaderna i de priser till vilka olika exportländer utbjuder spannmål på världsmarknaden bör särskilt de varierande inhemska speditionskostnaderna beaktas och exportbidraget fastställas med hänsyn tagen till skillnaden mellan de representativa priserna i gemenskapen och de gynnsammaste noteringarna och priserna på världsmarknaden.

För att möjliggöra export av mjöl, krossgryn, grovt mjöl och malt, skall bidraget fastställas med beaktande dels av priserna för basspannmål, de kvantiteter som krävs för att framställa de berörda produkterna och värdet av biprodukterna, dels av möjligheterna att avyttra produkterna på världsmarknaden och villkoren för detta.

I artikel 13.4 i förordning (EEG) nr 1766/92 föreskrivs möjligheten att förutfastställa exportbidragen för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 c i nämnda förordning. Med hänsyn till att det finns en terminsmarknad vid internationell handel med sådana produkter, bör bidraget för export som skall genomföras vid en senare tidpunkt förutfastställas.

Eftersom inget tröskelpris har fastställts för de produkter som hänförs till KN-nummer 1107, bör bidraget för dessa produkter justeras med hjälp av tröskelpriset för basspannmål multiplicerat med en bearbetningskoefficient.

De korrektionsbelopp som fastställs i artikel 13.4 andra stycket i förordning (EEG) nr 1766/92 varierar beroende på destinationen för de produkter som skall exporteras.

För att åstadkomma en effektiv förvaltning av gemenskapens medel och för att ta hänsyn till exportmöjligheterna för de aktuella produkterna, bör det föreskrivas att exportbidragen och exportavgifterna för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 a och b i förordning (EEG) nr 1766/92 skall fastställas genom anbudsinfordran för en viss kvantitet.

För att säkerställa att alla intressenter i gemenskapen behandlas lika, skall anbudsinfordringarna genomföras enligt enhetliga principer. För detta ändamål bör beslut om att inleda en anbudsinfordran offentliggöras tillsammans med ett tillkännagivande om anbudsinfordran i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Anbuden måste innehålla de upplysningar som är nödvändiga för att de ska kunna bedömas och de måste vara förenade med vissa formella förpliktelser.

Det bör fastställas ett högsta exportbidrag eller en lägsta exportavgift. Detta förfarande garanterar att samtliga berörda kvantiteter tilldelas.

Det kan uppstå marknadssituationer då de ekonomiska aspekterna av de planerade exporterna leder till att inga ytterligare åtgärder vidtas vad avser de inkomna anbuden, i stället för att ett exportbidrag eller en exportavgift fastställs.

En säkerhet som ställs för ett anbud garanterar att de exporterade kvantiteterna exporteras i enlighet med den licens som utfärdas i samband med anbudsinfordran. Denna förpliktelse kan endast uppfyllas om de lämnade anbuden kvarstår. Om anbuden dras tillbaka måste säkerheten därför förverkas.

Det bör fastställas närmare bestämmelser som säkerställer att anbudsgivarna underrättas om resultatet av anbudsinfordran och att de nödvändiga licenserna utfärdas för export av de tilldelade kvantiteterna.

För fastställandet av exportbidragen för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1766/92 och för att inte behöva införa kontroller i syfte att upptäcka mindre avvikelser i kvantiteterna av de använda basprodukterna, utan att detta i betydande omfattning påverkar produktkvaliteten, bör

(1) EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21.

en standardiserad bedömningsmetod införas. Det har visat sig att den effektivaste metoden för att bedöma den använda kvantiteten basspannmål är att analysera askhalten i de framställda produkterna. Analysen bör utföras enligt samma förfarande inom hela gemenskapen.

Det är inte berättigat att bevilja exportbidrag för spannmål som importeras från tredje land och sedan återexporteras till tredje länder. Exportbidrag bör därför endast beviljas för gemenskapsprodukter.

I de fall då exportbidragen är differentierade beroende på destination krävs det för utbetalningen av bidraget, enligt kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter[1], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1525/92[2], att bevis framläggs för att produkten har importerats i oförändrat tillstånd till det tredje land eller till ett av de tredje länder som bidraget gäller för. När det gäller spannmål är det endast bidraget för export till Schweiz, Österrike och Lichtenstein som är lägre än det bidrag som gäller för export till tredje länder som helhet. För att inte hindra större delen av gemenskapens export genom att kräva bevis för produkternas ankomst till bestämmelseorten, är det nödvändigt att finna andra sätt att säkerställa att de produkter, för vilka ett bidrag som gäller för export till alla tredje länder har utbetalats, inte exporteras till ovannämnda länder. För detta ändamål bör kravet på bevis för ankomst till bestämmelseorten frångås i de fall då exporten sker sjövägen. De intyg för att produkterna har lämnat gemenskapens tullområde ombord på ett fartyg av en viss minimistorlek avsett för sjötransport, som de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna utfärdar, skall anses utgöra en tillräcklig garanti.

I artikel 16 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställs att lämpliga åtgärder får vidtas när noteringarna eller priserna på världsmarknaden för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1 i nämnda förordning når upp till samma nivå som priserna i gemenskapen, och när denna situation kan förväntas kvarstå och förvärras, så att den därigenom stör eller hotar att störa gemenskapens marknad. Ett tillräckligt stort utbud av spannmål måste därför säkerställas. För detta ändamål får bland annat exportavgifter tas ut och utfärdandet av exportlicenser helt eller delvis tillfälligt avbrytas.

För att rörelseidkare skall kunna ingå avtal om framtidaexport, bör det vara möjligt att förutfastställa exportavgifterna. Vid förutfastställelse bör det vara möjligt att justera exportavgiften på grundval av skillnaden mellan det tröskelpris som gäller den dag då ansökan inlämnas och det tröskelpris som gäller under exportmånaden. Då den situation som förutses i artikel 16 i förordning (EEG) nr 1766/92 kan uppstå med ganska kort varsel, är det nödvändigt att kommissionen ges möjlighet att när som helst tillfälligt avbryta utfärdandet av exportlicenser.

Denna förordning inbegriper bestämmelserna i kommissionens förordning nr 162/67/EEG[3], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 468/92[4], förordning (EEG) nr 3130/73[5], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2788/86[6], förordning (EEG) nr 279/75[7], senast ändrad genom nämnda förordning (EEG) nr 2788/8, och förordning (EEG) nr 1281/75[8], anpassade till nuvarande marknadssituation. Dessa förordningar bör därför upphöra att gälla.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning fastställs tillämpningsföreskrifterna för det system med exportbidrag för spannmål som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 och för de åtgärder som föreskrivs i artikel 16 i samma förordning och som skall vidtas vid störningar på marknaden.

Artikel 2

De exportbidrag och exportavgifter som föreskrivs i artikel 15 i denna förordning och de korrektionsbelopp som föreskrivs i artikel 13.4 andra stycket i förordning (EEG) nr 1766/92 för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 a-c i samma förordning skall fastställas mot bakgrund särskilt av följande:

a) Priserna på gemenskapens representativa marknader och dessa prisers utveckling, och

noteringarna på marknaderna i tredje land.

(1) EGT nr L 351, 14.12.1987, s. 1.
(2) EGT nr L 160, 13.6.1992, s. 7.
(3) EGT nr 128, 27.6.1967, s. 2574/67.
(4) EGT nr L 53, 28.2.1992, s. 15.
(5) EGT nr L 319, 20.11.1973, s. 10.
(6) EGT nr L 257, 10.9.1986, s. 32.
(7) EGT nr L 31, 5.2.1975, s. 8.
(8) EGT nr L 131, 22.5.1975, s. 15.

b) Kostnaderna för försäljning och de förmånligaste kostnaderna för transport från gemenskapens representativa marknader till exporthamnen eller annan exportort, samt kostnaderna för vidarebefordran på världsmarknaden.

c) För bearbetade produkter, den kvantitet spannmål som krävs för framställningen av dessa.

d) Möjligheterna till och villkoren för försäljning av de aktuella produkterna på världsmarknaden.

e) Fördelen med att störningar på gemenskapens marknad undviks.

f) De ekonomiska aspekterna på den planerade exporten.

Artikel 3

Artikel 13.4 i förordning (EEG) nr 1766/92 gäller också för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 c i samma förordning.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 13.4 fjärde stycket i nämnda förordning, skall exportbidraget för produkter som hänförs till KN-nummer 1107 justeras med hjälp av tröskelpriserna för basprodukterna, multiplicerade med koefficienten 1,3 för produkter som hänförs till KN-nummer 1107 10 19 och 1107 10 99, och med 1,52 för produkter som hänförs till KN-nummer 1107 20 00.

Artikel 4

Korrektionsbeloppen får varieras beroende på destination.

Artikel 5

1. Exportbidragen för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 a och b i förordning (EEG) nr 1766/92 och de exportavgifter som fastställs i artikel 15 i denna förordning, får fastställas genom anbudsinfordran.

Villkoren för anbudsinfordran skall säkerställa lika tillgång för alla personer som är etablerade inom gemenskapen.

Sådana anbudsinfordringar gäller exportbidragets eller exportavgiftens storlek.

2. Beslut om att utfärda en anbudsinfordran skall fattas enligt det förfarande som fastställs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92.

3. Beslutet om att utfärda en anbudsinfordran skall åtföljas av offentliggörandet av det tillkännagivande om anbudsinfordran som kommissionen utarbetar, där det särskilt skall anges de datum då anbud får lämnas och de berörda myndigheter i medlemsstaterna till vilka anbuden skall sändas.

4. Beslutet om att utfärda anbudsinfordran och tillkännagivandet om anbudsinfordran skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Det skall gå minst fem dagar från det att nämnda tillkännagivande offentliggörs till den första dag som fastställs för anbudsinlämning.

Artikel 6

1. Intressenterna skall lämna anbuden skriftligen eller genom någon form av skriftlig telekommunikation, till den behöriga myndigheten i medlemsstaten.

2. I anbudet skall anges

a) den anbudsinfordran som anbudet avser,

b) anbudsgivarens namn och adress,

c) typ och kvantitet av den produkt som skall exporteras,

d) det föreslagna exportbidraget per ton eller, i tillämpliga fall, exportavgiften per ton uttryckt i ecu.

3. Anbuden är endast giltiga om

a) bevis framläggs för att anbudsgivaren har ställt en säkerhet för anbudsgivning innan den tidsfrist som fastställts för anbudsinlämning löper ut,

b) de åtföljs av ett skriftligt åtagande att inom två dagar från mottagandet av det meddelande som anges i artikel 8.3 i denna förordning om tilldelning av ett kontrakt inlämna en ansökan om förutfastställelse av ett exportbidrag för de tilldelade kvantiteterna, eller, i tillämpliga fall, en exportavgift som är lika med beloppet i det lämnade anbudet,

c) de inte innehåller andra villkor än dem som anges i tillkännagivandet om anbudsinfordran.

4. Lämnade anbud får inte återtas.

Artikel 7

De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall öppna anbuden. De skall inte öppnas offentligt. De personer som deltar när anbuden öppnas har tystnadsplikt.

Kommissionen skall genast underrättas om anbuden utan att anbudsgivarna nämns vid namn.

Artikel 8

1. På grundval av de meddelade anbuden skall kommissionen i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92 besluta antingen om att fastställa ett högsta exportbidrag eller, i tillämpliga fall, en lägsta exportavgift, eller att lämna anbudsinfordran utan vidare åtgärd.

2. Om ett högsta exportbidrag fastställs skall kontraktet tilldelas den eller de anbudsgivare vars bud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

Om en lägsta exportavgift fastställs skall kontraktet tilldelas den eller de anbudsgivare vars bud är lika med eller högre än den lägsta exportavgiften.

3. Så snart kommissionen har fattat ett beslut, skall de berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter skriftligen underrätta samtliga anbudsgivare om resultatet av deras anbud.

Artikel 9

1. Exportlicenser skall utfärdas till de anbudsgivare som tilldelats kontrakt sedan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna har mottagit deras ansökan om exportlicens. Licenserna skall utfärdas för de kvantiteter som tilldelats anbudsgivarna.

2. I lämplig ruta i licensansökan och i själva licensen skall de destinationer anges som fastställs i den förordning där anbudsinfordran utfärdades. Licensen förpliktar till export till nämnda destination.

Artikel 10

Säkerheten för anbudsgivningen skall frisläppas

a) om anbudet inte antas,

b) när den anbudsgivare vars anbud antagits framlägger bevis för att den säkerhet som fastställs i artikel 12 i förordning (EEG) nr 891/89(1) har ställts.

Om det åtagande som anges i artikel 6.3 b i denna förordning inte fullgörs, skall säkerheten för anbudsgivningen förverkas, utom vid force majeure.

Artikel 11

Exportbidragen för de produkter som förtecknas i artikel 1. a–c i förordning (EEG) nr 1766/92 skall fastställas minst en gång i månaden.

Artikel 12

1. Exportbidraget för vetemjöl, mjöl av blandsäd av vete och råg, rågmjöl, krossgryn och grovt mjöl av vete samt malt skall fastställas med hänsyn tagen till den kvantitet basspannmål som krävs för att framställa 1 000 kg av produkten i fråga. Kvantiteterna basspannmål anges i bilaga 1 till denna förordning.

2. Mjölets askhalt skall bestämmas enligt den analysmetod som anges i bilaga 2 till denna förordning.

Artikel 13

Exportbidragen för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 a och b i förordning (EEG) nr 1766/92 skall utbetalas så snart bevis har framlagts för att produkterna har sitt ursprung i gemenskapen.

Artikel 14

Trots vad som sägs i artikel 18 i förordning (EEG) nr 3665/87, skall inget bevis för att tullformaliteterna för övergång till fri konsumtion har avslutats krävas för att ett exportbidrag som fastställs genom anbudsinfordran skall utbetalas, förutsatt att rörelseidkaren framlägger bevis för att spannmålen har lämnat gemenskapens tullområde ombord på ett fartyg som är på minst 2 500 ton BRT och som är lämpligt för sjötransport.

Ett sådant bevis skall utgöras av att det kontrollexemplar som anges i artikel 6 i förordning (EEG) nr 3665/87, det enhetliga tulldokument eller det nationella dokument, som visar attvarorna har lämnat gemenskapens tullområde, förses med följande påskrift attesterad av den behöriga myndigheten:

« Exportacíon de cereales por vía marítima; artículo 14 del Reglamento (CEE) n° 1533/93 »;

»Eksport af korn ad søvejen — Artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1533/93«;

„Ausfuhr von Getreide auf dem Seeweg — Verordnung (EWG) Nr. 1533/93 Artikel 14";

«Εξαγωγή σιτηρών δια θαλάσσης — Άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ 1533/93»;

'Export of cereals by sea — Article 14 of Regulation (EEC) No 1533/93';

«Exportation de céréales par voie maritime — Règlement (CEE) n° 1533/93, article 14»;

«Esportazione di cereali per via marittima — Regolamento (CEE) n. 1533/93, art. 14»;

„Uitvoer van graan over zee — Verordening (EEG) nr. 1533/93, artikel 14";

«Exportação de cereais por via marítima — Art. 14, Regulamento (CEE) n° 1533/93».

Artikel 15

Om de villkor som fastställs i artikel 16 i förordning (EEG) nr 1766/92 uppfylls för en eller flera produkter, får följande åtgärder vidtas:

a) En exportavgift får tillämpas. Ett korrektionsbelopp får fastställas. Sådana exportavgifter och korrektionsbelopp får variera beroende på destination.

b) Utfärdandet av exportlicenser får helt eller delvis avbrytas tills vidare.

c) De ansökningar om exportlicenser som är under behandling får helt eller delvis avvisas.

Artikel 16

Den exportavgift som skall tas ut är den som är tillämplig den dag då tullformaliteterna avslutas.

Dock skall exportavgifter som är tillämpliga den dag då licensansökningarna inlämnas, justerade på grundval av det tröskelpris som gäller under exportmånaden, tillämpas för export som genomförs under licensens giltighetstid, om den berörda parten begär detta i samband med licensansökan.

Artikel 17

I brådskande fall får kommissionen vidta den åtgärd som fastställs i artikel 15 b. Den skall meddela medlemsstaterna sitt beslut och offentliggöra det.

Artikel 18

Förordningarna nr 162/67/EEG, (EEG) nr 1281/75, (EEG) nr 313/73 och (EEG) nr 279/75 skall upphöra att gälla.

Artikel 19

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1993.

(1) EGT nr L 94, 7.4.1989, s. 13.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 juni 1993.

På kommissionens vägnar
René STEICHEN
Ledamot av kommissionen

BILAGA 1

	Askhalt (i mg) per 100 g mjöl, krossgryn och grovt mjöl	Antal kg spannmål per 1 000 kg av produkten i fråga
1. Mjöl av vete, spält eller av blandsäd av vete och råg	0– 600	1 370
	601– 900	1 280
	901–1 100	1 180
	1 101–1 650	1 090
	1 651–1 900	1 020
2. Rågmjöl	0–1 400	1 370
	1 401–2 000	1 080
3. Krossgryn och grovt mjöl av vete	0– 600	1 370
4. Krossgryn och grovt mjöl av durumvete	0–1 300 (sikt med en maskvidd av 0,160 mm)	1 500
	0–1 300	1 340
	högre än 1 300	1 260
5. Malt, orostat		1 300
Malt, rostat		1 520

BILAGA 2

Metod för bestämning av askhalten i mjöl

Apparatur

1. Analysvåg med en noggrannhet på 0,01 mg, en låda med motsvarande vikter.

2. Elektrisk muffelugn med tillräckligt luftdrag samt temperaturmätare och temperaturregulator.

3. Runda flatbottnade förbränningsskålar (ca 5 cm i diameter med en maximal höjd på 2 cm), företrädesvis av en legering av guld och platina, av kvarts eller av porslin.

4. Exsickator (med en inre diameter på ca 18 cm) försedd med en hals och en perforerad platta av porslin eller aluminium.

   Torkmedel: kalciumklorid, fosforpentoxid eller blåfärgad kiselgel.

Metod

1. Det uttagna provets vikt bör vara 5–6 g. För mjöl vars askhalt i förhållande till torrsubstansen sannolikt kommer att överstiga 1 %, bör provets vikt vara 2–3 g. Det uttagna provets vikt får avrundas till närmaste 10 mg. Alla andra vägningar görs med en noggrannhet på 0,1 mg.

2. Omedelbart före användningen skall skålarna värmas upp i muffelugnen vid förbränningstemperatur tills vikten blir konstant. Normalt är 15 minuter tillräckligt.

   Skålarna avkyls i exsickatorn till rumstemperatur under de förhållanden som anges i punkt 7.

3. Placera det uttagna provet i skålen och fördela det i ett jämnt lager utan råge. Provet fuktas omedelbart före förbränningen med 1–2 ml etanol.

4. Placera skålarna i ugnens öppning och lämna luckan öppen. När innehållet har slutat brinna skjuts skålarna in i ugnen. När ugnsluckan stängts är det nödvändigt att upprätthålla ett tillräckligt luftdrag. Detta får dock inte vara så kraftigt att innehållet i skålarna blåser ur dem.

5. Förbränningen skall leda till att mjölet förbränns fullständigt, även de eventuella kolpartiklar som kan finnas i askan. Förbränningen anses fullständig när glödgningsresten är nästan vit efter avsvalning.

6. Förbränningstemperaturen skall vara 900 °C.

7. När förbränningen har avslutats tas skålarna ut ur ugnen och placeras på en eternitplatta. De får stå ungefär en minut och placeras sedan i en exsickator (högst fyra skålar åt gången). Den stängda exsickatorn placeras intill analysvågarna. Väg skålarna när de svalnat fullständigt (efter ungefär en timme).

Resultat

1. Felmarginal: om askhalten inte överstiger 1 % får resultaten av ett dubbelprov inte avvika från varandra med mer än 0,02 enheter askhalt. Om askhalten överstiger 1 % får skillnaden högst uppgå till 2 % av askhalten. Om skillnaden överstiger dessa gränser skall försöket upprepas.

2. Askhalten skall uttryckas i procent av torrsubstansen, avrundad till två decimaler.